

Vergaderjaar 1989–1990

20 588

Invordering van rijksbelastingen, andere dan invoerrechten en accijnzen (Invorderingswet 1990)

Nr. 22

GEWIJZIGDE AMENDEMENTEN VAN HET LID VREUGDENHIL TER VERVANGING VAN DIE GEDRUKT ONDER NR. 21

Ontvangen 14 december 1989

De ondergetekende stelt de volgende amendementen voor:

I

Artikel 50 wordt vervangen door:

Artikel 50

1. Aansprakelijkstelling op grond van de eerste afdeling van dit hoofdstuk geschiedt door de ontvanger bij beschikking en vindt niet plaats vóór het tijdstip waarop de belastingschuldige in gebreke is met de betaling van zijn belastingschuld. Het afschrift van de beschikking vermeldt het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid bestaat alsmede de grond waarop deze berust.

2. Het afschrift van de beschikking wordt ter post bezorgd als poststuk met ontvangstbevestiging. Op de beschikking zijn hoofdstuk V en hoofdstuk VIII, afdeling 4, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

a. het bezwaarschrift en het beroepschrift geen betrekking kunnen hebben op de hoogte van de belastingaanslag, tenzij artikel 51 toepassing vindt;

b. het beroep wordt ingesteld bij de rechter tot wiens rechtsgebied de standplaats behoort van de inspecteur die de belastingaanslag heeft opgelegd.

3. De dagtekening van het afschrift van de beschikking geldt als dagtekening van de vaststelling van de beschikking.

II

Artikel 51 wordt vervangen door:

Artikel 51

1. Indien de aansprakelijkheid berust op artikel 35, artikel 36 of artikel

37 kan de aansprakelijk gestelde tegen de naheffingsaanslag voor zover hij daarvoor aansprakelijk is gesteld een bezwaarschrift indienen bij de ontvanger bedoeld in artikel 50, eerste lid.

2. Indien de aansprakelijkheid berust op artikel 45 of artikel 46, eerste lid, kan de aansprakelijk gestelde:

a. tegen de aanslag of de naheffingsaanslag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld dan wel tegen de aanslag waarmee de voorlopige aanslag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld is verrekend, een bezwaarschrift indienen;

b. tegen de navorderingsaanslag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld alsmede tegen de uitspraak op het onder a bedoelde bezwaarschrift, een beroepschrift indienen.

3. Het bezwaar wordt ingesteld binnen twee maanden na de dagtekening van de beschikking bedoeld in artikel 50, eerste lid, dan wel indien de aanslag na die beschikking is vastgesteld, twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het beroep tegen de uitspraak op het bezwaarschrift tegen de aanslag of de naheffingsaanslag bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, wordt ingesteld binnen twee maanden na de dagtekening van het afschrift van die uitspraak of die van het ontvangbewijs van dat afschrift. Het beroep tegen de navorderingsaanslag bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, wordt ingediend binnen twee maanden na de dagtekening van het afschrift van de uitspraak op het bezwaarschrift tegen de beschikking bedoeld in artikel 50, eerste lid, of die van het ontvangbewijs van dat afschrift dan wel, indien geen bezwaar tegen die beschikking is ingesteld, binnen twee maanden na de dagtekening van die beschikking. Hoofdstuk V en hoofdstuk VIII, afdeling 4, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

a. het bezwaar bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, wordt ingesteld bij de ontvanger bedoeld in artikel 50, eerste lid;

b. het beroep wordt ingesteld bij de rechter tot wiens rechtsgebied de standplaats behoort van de inspecteur die de belastingaanslag heeft opgelegd.

4. Indien het bezwaar, onderscheidenlijk het beroep zowel de aansprakelijkstelling bedoeld in artikel 50 als de belastingaanslag bedoeld in dit artikel betreft, dient, tenzij de aansprakelijkstelling betrekking heeft op een voorlopige aanslag, dit in één bezwaarschrift onderscheidenlijk beroepschrift te zijn opgenomen.

5. Bezwaar of beroep is niet toegestaan voor zover feiten of omstandigheden in het geding zijn, die van belang zijn geweest bij de vaststelling van de belastingaanslag en ter zake waarvan een onherroepelijke rechterlijke uitspraak is geweest.

III

Artikel 52 wordt vervangen door:

Artikel 52

1. Indien de ontvanger conservatoir beslag heeft gelegd tot verhaal van de belastingaanslag op degene die aansprakelijk is of wordt gesteld, behoeft geen eis tot van-waarde-verklaring te worden ingesteld.

2. Heeft vóór het leggen van het beslag geen aansprakelijkstelling als bedoeld in artikel 50, eerste lid, plaatsgevonden, dan vervalt het beslag van rechtswege indien niet binnen drie maanden na het leggen van het beslag aansprakelijkstelling plaatsvindt. De president van de rechtbank die het verlot tot het leggen van het beslag heeft verleend kan de in de vorige volzin bedoelde termijn verlengen, indien de ontvanger dit vóór het verstrijken van de termijn verzoekt. Het beslag vervalt bovendien

indien bij uitspraak op het bezwaarschrift als bedoeld in artikel 50, tweede lid, de aansprakelijkstelling niet wordt gehandhaafd of indien op een beroepschrift wordt beslist tot afwijzing van de aansprakelijkheid en die uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan. Ingeval een conservatoir derdenbeslag van rechtswege is vervallen stelt de ontvanger de derde-beslagene daarvan schriftelijk in kennis.

3. Indien de aansprakelijkheid ter zake waarvan conservatoir beslag is gelegd onherroepelijk is komen vast te staan, vaardigt de ontvanger een dwangbevel uit waardoor het conservatoir beslag overgaat in een executoriaal beslag, mits het dwangbevel aan de beslagene en, zo het beslag onder een derde is gelegd, ook aan deze is betekend.

4. Bij de toepassing van artikel 741 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering geldt het in het derde lid bedoelde dwangbevel als het vonnis waarbij het beslag is van-waarde-verklaard.

IV

Artikel 53 wordt vervangen door:

Artikel 53

1. Het door de aansprakelijk gestelde verschuldigde bedrag is invorderbaar op de dag na de dag waarop de aansprakelijkheid en het bedrag onherroepelijk zijn komen vast te staan. De invordering kan geschieden bij een door de ontvanger, in naam van de Koning, uit te vaardigen dwangbevel. De artikelen 11, 12, 13, 14 en 15 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. De aansprakelijk gestelde kan tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel in verzet komen op overeenkomstige wijze als een belasting-schuldige op de voet van artikel 18, met dien verstande dat het bepaalde in het derde lid van dat artikel eveneens geldt voor het niet ontvangen zijn van de beschikking bedoeld in artikel 50, eerste lid, en voor de omstandigheden die aan de orde zijn gesteld in een procedure gevoerd naar aanleiding van het beroepschrift betreffende aansprakelijkstelling dan wel in een dergelijke procedure aan de orde hadden kunnen worden gesteld.

3. De artikelen 19 en 20 zijn van overeenkomstige toepassing.

Toelichting

Deze amendementen hebben tot strekking dat procedures inzake de aansprakelijkheidsstelling op grond van de eerste afdeling van hoofdstuk 5 worden opgedragen aan de Belastingkamers van de Gerechtshoven. Hiermede wordt voorkomen dat de belastingplichtige verschillende procedures moet voeren.

Vreugdenhil